

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Shalep3

ROSKILDE KATEDRALSKOLE

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

**Omslaget er lavet af
adjunkt Doris Høegh**

**Billedmaterialet
er dels arbejder lavet af skolens formningselever,
dels fotografier og andet fra de omtalte begivenheder.**

ROSKILDE KATEDRALSKOLE

Holbækvej 59, 4000 Roskilde

Tlf. 42 35 18 91

Kontortid 9 - 14

Rektor	:	Kurt Zimmermann
Inspektør	:	Lektor Christian Blands
AV-Inspektør	:	Lektor Kirsten Hermansen
Boginspektør	:	Lektor Jan T. Nielsen
Datavejledere	:	Lektor Christian Blands Adjunkt Grete Tokkesdal
Studievejledere	:	Lektor Marie-Louise Holm Lektor Heidi Kjær Lektor Finn Stefansson Lektor Niels Westh
Skolesekretærer	:	Gudrun Abildgaard Ditte Hjorth Kirsten Kaarup-Hansen
Bibliotekar	:	Kirsten Ulrich
Pedel	:	Kurt Rasmussen
Pedelmedhjælpere	:	Fathi Rahmeh Jens Bondo
Lærerværelset	:	Tlf. 42 36 05 51
Elever	:	Tlf. 42 36 21 99

INDHOLD

Om Roskilde Katedralskole	3-4
Skolens Ansatte.....	5-7
Roskilde Katedralskole 1925-1992 af Svend Heinild.....	8-15
Den nye gymnasiebestyrelse af Ernst Verwohlt	16-17
Skulptur og maleri til Roskilde Katedralskole	18
Tur til Spyken.....	20-21
Elevudstilling i Husarstalden.....	22-23
Skolekomedie	24-25
Frivillig idræt	26
Kemien på Roskilde Katedralskole.....	27
Roskildenser-Samfundets rejselegat.....	28
Roskildenser-Samfundet	30
Roskilde Katedralskoles Venner.....	31

OM ROSKILDE KATEDRALSKOLE

Roskilde Katedralskole er en gammel skole. Den er sandsynligvis oprettet kort efter år 1000 i nær tilknytning til Roskilde Domkirke, en tilknytning der varede gennem århundreder.

Roskilde Katedralskoles oprindelige forbindelse med Roskilde Domkirke lader sig ikke uden videre afsløre. Hverken bygningerne, der er fra 1969, eller beliggenheden fortæller om en næsten tusindårig historie. Vil man have et indtryk, må man opsøge det. En fornemmelse kan man få af rektortavlen, der rækker tilbage til reformationen, af billederne af tidligere rektorer, men først og sidst af skolens gamle bibliotek, der rækker helt tilbage i bogtrykkerkunstens barndom, og netop biblioteket er det håndgribelige, der i dag fortæller os, der færdes til daglig i bygningen, om en lang fortid.

I dag er Roskilde Katedralskole et af Roskilde Amts 6 gymnasier, hvilket vil sige, at det er Roskilde Amt, der ejer bygningerne og skal sørge for, at der er det nødvendige budgetgrundlag for vedligeholdelse og nyindkøb af bøger og inventar. Roskilde Katedralskole er det eneste af Roskilde Amts gymnasier, der ikke har hf. Til gengæld har vi - og i flere år haft - 8-10 klasser på hver årgang. Det giver en overbelægning på 4-6 klasser, idet skolen i sin tid blev bygget til at rumme 24 klasser i alt.

At vi er mange opleves af skolens elever som negativt i madkøen i kantinen i spisefrikvarteret; men vi har nu håb om, at vi snart får lavet en ombygning her, der skal give helt tidssvarende kantineforhold. Det positive ved at vi er en stor skole, oplever eleverne, når der skal vælges valgfag. Ikke alene sætter det os i stand til at tilbyde næsten alle valgfag - både på højniveau og mellemniveau -, det gør det også muligt for os at oprette holdene. I år har det været muligt for os som nye valgfag både at tilbyde og oprette teknikfag og designfag.

Udover undervisningen må jeg fremhæve, at vi har en tradition for et rigt musikliv på skolen. Skolens kor og bigband tiltrækker mange talenter, og det er ikke få gange i løbet af et skoleår, at vi har lejlighed til at opleve deres dygtighed. I det hele taget lægger vi stor vægt på den levende og alsidige tradition for aktiviteter på skolen uden for normal undervisningstid. Det gælder forskellige sportsaktiviteter, formning, studiekredse og teaterarbejde.

Teaterarbejdet er ikke blot skolekomedier i almindelig forstand: I de senere år har skolens elever vist, at de kunne binde an med så krævende opgaver som "Tryllefløjten", "En skærsommernats drøm" og "Jesus Christ Superstar", "Messias", "Trolde kan tæmmes", "Grease" og "Lysistrate" og i år "Cabaret", alt sammen opgaver, der kalder på et væld af talenter inden for drama, sang, spil og dans.

En tradition som denne, hvor der i perioder eller gennem hele året arbejdes sammen på tværs af klasser, er med til at skabe et godt miljø. De hytteture, som 1.g kommer på i august eller i starten af september, skal bl. a. ses i denne sammenhæng. I de senere år har alle klasser været på studierejse, en rejse med et fagligt indhold til et europæisk land. Vi er klar over, at det ikke er uden betydning, hvad rejserne koster, så vi kræver, at der rejses på den billigst mulige måde. Alle, der rejser, får et tilskud fra skolens "Rejsekasse", og derudover kan enkeltelever søge et større tilskud fra skolens "støtteforening" Roskilde Katedralskoles Venner, hvis medlemmer er forældre til nuværende og tidligere elever på skolen, og hvis formand er undertegnede. På denne måde prøver vi at sikre os, at ingen må blive hjemme af økonomiske grunde, for rejserne har betydning langt ud over det faglige.

I undervisningen har vi tradition for fagligt og pædagogisk udviklingsarbejde. Det er med til at sikre, at eleverne får en bredt funderet viden og indsigt, som de kan forholde sig selvstændigt og vurderende til, samtidig med at de kan gå i dybden med visse fag og emner, som har netop deres interesse.

Det er af betydning, at eleverne oplever skolen som en ramme om og et fast holdepunkt i 3 meget vigtige år af deres udvikling, et sted, der giver dem en uddannelse, der svarer til lyst og evner, og som kan bruges, og et sted, der giver udfordringer, kalder på samarbejdsevne og kreativitet.

Kurt Zimmermann

rektor.

SKOLENS ANSATTE

AUGUST 1992

- GA Sekretær Gudrun Abildgaard
- Ja Adjunkt Tom Juul Andersen: matematik, fysik, naturfag.
- An Studielektor Esben Andreasen: engelsk, religion.
- Bg Lektor Preben Bagger: fysik.
- Bk Lektor Aase Bennicke: engelsk, idræt.
- Be Adjunkt Conny Behrendt Lau: musik, tysk.
- Bi Lektor Kit Bisgaard: fransk.
- Bs Lektor Christian Blands: matematik, fysik, naturfag, inspektor, datavejleder.
- Bo Lektor Anders Bohn: historie, religion, oldtidskundskab.
- Bj Lektor Michael Boje: historie, religion, oldtidskundskab.
- JB Pedelmedhjælper Jens Bondo
- Cn Lektor Kaj Hjortgaard Christensen: matematik, fysik, naturfag.
- Ac Fru Alice Christiansen: lærerkøkkenet.
- Cs Adjunkt Jørn Christiansen: kemi, fysik.
- Cr Lektor Lissi Cronshaw: musik, tysk.
- Di Adjunkt Randi Dilling: biologi, religion.
- Dr Lektor Steen Dragsted: matematik, fysik, naturfag.
- Fs Lektor Anne Friis: engelsk, latin.
- Mf Adjunkt Marianne Friis: kemi, biologi.
- Fr Lektor Jørgen Frost: geografi, idræt.
- Gd Adjunkt Pram Gad: idræt, samfundsfag.
- Gå Lektor Carl Chr. Graae: historie, engelsk.
- Lg Cand. phil. Lars Grunnet: historie, idræt.
- Sh Lektor Bjarne Skov Hansen: matematik, fysik, kemi, naturfag.
- Hn Lektor Gunnar Stig Hansen: tysk, engelsk.
- Ha Kemiingeniør Ole Eivind Hansen: kemi, fysik.
- Hr Lektor Michael Hauser: musik, idræt.

He Lektor Kirsten Hermansen: dansk, historie.
Hs Lektor Rolf Hesse: græsk, oldtidskundskab, tysk .
Hl Lektor Dorte Heurlin: engelsk, dansk.
Hi Rektor Jytte Hilden: kemi, naturfag.
DH Sekretær Ditte Hjorth
Ho Lektor Marie-Louise Holm: fransk, psykologi, studievejledning.
Hø Adjunkt Doris Høegh: dansk, formning.
Hg Lektor Hans Peter Hørsving: historie, engelsk, bibliotekar.
Jn Lektor Claus Jensen: religion, dansk.
Je Adjunkt Birthe Skov Jensen: historie, idræt.
Jp Adjunkt Mogens Jeppesen: tysk.
Ju Adjunkt Benedikte Juhlin: musik.
Jø Adjunkt Georg Jørgensen: samfundsfag, historie.
GJ Grethe Jørgensen: kantinen.
Jg Lektor Steen Mammen Jørgensen: matematik.
KK Sekretær Kirsten Kaarup-Hansen
Ke Lektor Marianne Kelstrup: engelsk, religion.
Kj Lektor Heidi Kjær: samfundsfag, historie, studievejledning.
Kb Adjunkt Irma Kobæk: spansk.
Kh Lektor Peter Koch: matematik, idræt.
Ky Lektor Pia Kylborg: latin, oldtidskundskab, engelsk, spansk.
VL Vera Larsen: kantinen.
Ln Adjunkt Karen Laugesen: musik.
Lm Lektor Ib Lumholt: dansk, engelsk, psykologi.
Lt Lektor Inge Lumholt: dansk.
Ld Adjunkt Ole Juul Lund: engelsk, idræt.
Lb Adjunkt Pia Lübcke: historie, dansk, filosofi.
Ly Adjunkt Irene Lütken: dansk, idræt.
Md Adjunkt Annette Madsen: biologi, idræt.
Ma Lektor Bodil Madsen: fransk, dansk.
Mo Lektor Jegvan Mortensen: fransk, tysk.

Mø Adjunkt Connie Mørk: biologi, idræt.
Nn Lektor Jan Troensegaard Nielsen: kemi, fysik, naturfag, boginspektør.
Ni Adjunkt Lone Birchvald Nielsen: dansk, billedkunst.
Pa Lektor Inge Lis Pade: matematik.
Pe Adjunkt Mogens Ellebæk Petersen: biologi, idræt.
FR Pedelmedhjælper Fathi Rahmeh
KR Pedel Kurt Rasmussen
Re Adjunkt Kirsten Refnov: fransk, tysk.
Rh Lektor Margit Reyhé: dansk, engelsk.
Sc Lektor Henning Schultz: geografi.
Sm Adjunkt Niels Christian Smedegaard: matematik, fysik, naturfag.
Th Adjunkt Erik Spang-Thomsen: dansk, idræt.
St Lektor Finn Stefánsson: dansk, religion, studievejledning.
Sr Adjunkt Michael Stæhr: latin, tysk.
Sø Lektor Henrik Sørensen: matematik, fysik, naturfag.
Ty Lektor Karen Thygesen: dansk, fransk.
To Adjunkt Grete Tokkesdal: matematik, datalogi, datavejleder.
Tm Adjunkt Hanne Tommerup: latin, græsk, oldtidskundskab.
Tr Lektor Nils Trautner: fysik, matematik, naturfag, teknikfag.
We Lektor Niels Westh: geografi, samfundsfag, studievejledning.
Wi Adjunkt Lisbeth Birde Wiese: dansk, spansk.
Wr Lektor Anne Wright: dansk, fransk.
Zm Rektor Kurt Zimmermann: engelsk, tysk.
Øs Adjunkt Frank Østergaard: fransk, historie, russisk.

Roskilde Katedralskole 1925 - 1992

af Svend Heinild, overlæge.

Mandag den 11. maj 1992 aflagde jeg et besøg på min gamle skole, inviteret af rektor Kurt Zimmermann. Bagtanken var den, at jeg måske efter at have overværet nogle undervisningstimer ville få lyst til at skrive lidt om mine indtryk i skolens kommende årsskrift, altså en sammenligning mellem før og nu, mellem 1925, hvor jeg selv blev student, og undervisningen i dag, i 1992. Jeg fik godt nok lyst til at skrive efter de 67 henrundne år og vil skrive efter mit motto: *Historiske forudsætninger er altid nødvendige for at forstå en sag.*

1925.

De kristent-humanistiske værdier og normer lå så afgjort til grund for Katedralskolens påvirkning af eleverne. Vi blev ikke gjort politiske bevidste, og derved virkede skolen jo netop politisk. Artibus Ingenuis - for de frie - fribårne - kunster, står der højt oppe på den klassiske facade mod Domkirkepladsen. Gymnasietiden var et spørgsmål om at lære og at kunne, og det passede mig i grunden ganske godt. For udover min hang til metafysisk tankevirksomhed har jeg altid elsket at "lære". Man kan vist endda tale om en vis trækpapir effekt kombineret med en evne til vedholden.

Mine kammerater var det pæne borgerskabs børn. Socialklasse IV og V var slet ikke repræsenteret. Vi var 18 studenter på studenterholdet i 1925 og det gav et venskab for livet, som foreløbigt har holdt til 60-års jubilæet, altså for en lille halv snes af os, som stadig er i live. Vi har traditionelt mødtes hvert femte år i disse 60 år, ofte betydeligt mere. Sådan noget er vist ikke almindeligt mere. En kollega til mig er i USA, han emigrerede af frygt for russerne i den kolde krigs tid og skabte sig en glørværdig karriere "over there". En anden af mine kolleger begik selvmord sidst i 40'erne. Han var overbegavet, men hans hjem havde en trist og mørk atmosfære. Da jeg skrev nekrolog over ham i Ugeskrift for Læger citerede jeg den sætning, som vi alle har i ørerne fra vore gymnasietid: *Ikke Aksel, men de andre*, sagde lærerne, når spørgsmålet blev kastet ud i klassen. At Aksel vidste det, behøvede man ikke at spørge om, men vi andre? Han fik naturligvis

rent og til sin studentereksamen, og han var en af de naturbegavelser, som også kunne både slå flikflak og luftspring i gymnastiktimerne. Under studiet var han min læsekammerat, men han var altså for klog til denne verden. Han blev narkoman, før begrebet var opfundet. Og en anden af vore kammerater blev meldt savnet på østfronten efter krigen. Han blev frustreret i sin militære karriere efter besættelsen i 1940. Kun een af os endte livet som subsitensløs i høj alder på Sundholm. Han var nok den mest litterært begavede i klassen. Den biologiske variationskurve er rar at have ved hånden.

Jeg erindrer de fleste af min gymnasietids lærere som personligheder. De var ubøjelige i deres faglige krav, og de blev ikke blæst omkuld af modestrømninger, som sandelig også forekom i hine tider. Nogle var og andre blev, doktorer ved Universitetet. Ingen glemmer lektor, dr. phil. Frederik Ingerselv. Det er ham med lærebøgerne i tysk. Han bar altid en rød rose i knaphullet. Han havde kun een fejl, han troede, at jeg kunne tysk. Han kæmpede som en løve ved studentereksamen med hvislende påbegyndelse af alle endelserne for at skaffe mig et ug minus i tysk. Han vandt, men måtte senere begå selvmord, da han højt oppe i halvfemserne var alene tilbage, efterladt af familie, venner og bekendte. Denne alderdommens isolation har jeg senere lært at kende under mange synsvinkler.

Min historiske interesse fra folkeskoletiden blev svært styrket i gymnasietiden af dynamiske Peter Ilsøe, senere forfatter af en Nordens Historie og senere rektor for Johannesskolen. Han kunne få selv den sløveste med i timerne. Men min historiske interesse fik nu også et tilskud fra anden side, og det gik sådan til. I den første sangtime efter sommerferien blev man enkeltvis kaldt op til sanglæreren, den berømte domkantor, senere professor ved musikkonservatoriet, Emilius Bangert, og ved det mægtige flygel i lovsangssalen - sådan hed det - skulle man til hans akkompagnement foredrage: *Udrundne er de gamle dage*, hvilket jo er så sandt, som det er sagt. Men her nåede jeg aldrig verset igennem, før han med sit elskværdige smil erklærede: *Tak, det er nok*. Og så var jeg det, man kalder brummer resten af året, hvilket betød, at man ikke behøvede at deltage i sangtimerne.

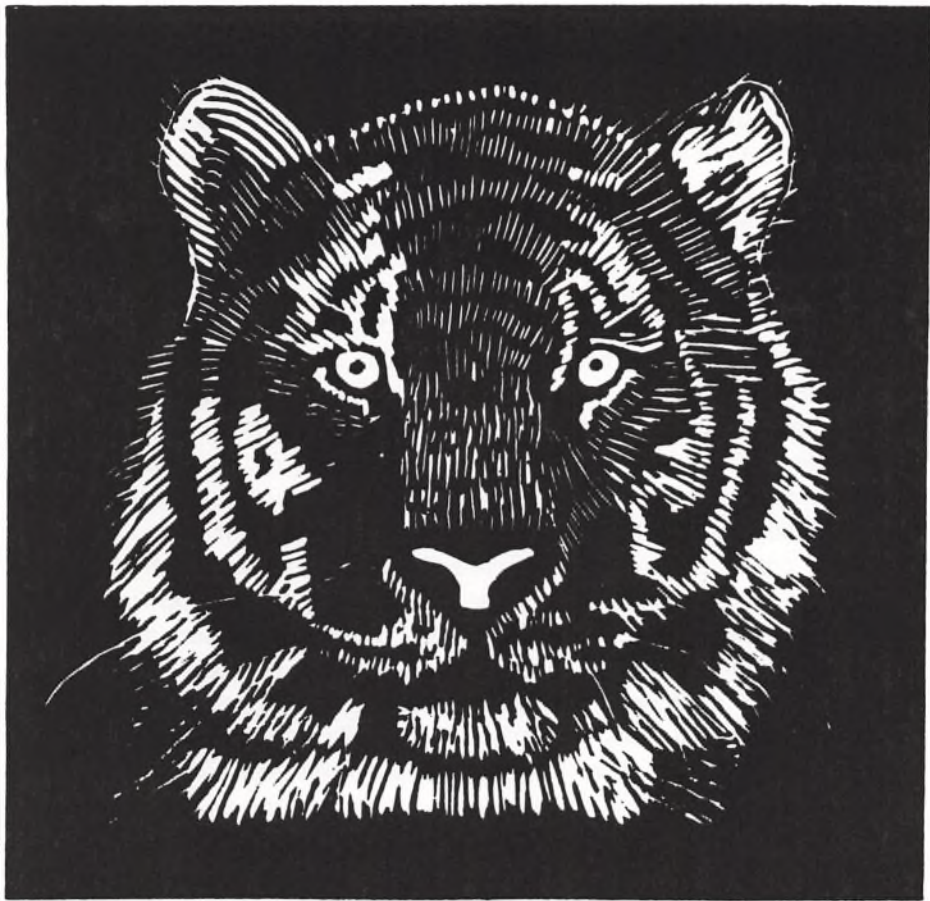
De frigjorte sangtimer tilbragte jeg næsten altid ved rundgang i domkirken, der som bekendt ligger lige over for den gamle katedralskole, det nuværende amtsgymnasium. Her, under de høje hvælvinger skaffede jeg

mig et ganske godt indblik i fortidens danmarkshistorie. Jeg kan vist endnu agere fører og fremviser.

Vor matematiklærer, lektor P.R. Petersen, *Pæsen* kaldet, var en retlinet mand. Han kaldte hver enkelt op til tavlen, og efter adskillige minutters ekserceren med kridtet noterede han et tal ned i sin sorte lommebog. Gennemsnittet blev terminskaracteren, en strengt retfærdig fremgangsmåde. Dengang kunne man lære matematik udenad, hvilket gav mig et ug til studentereksamen til trods for, at jeg absolut ikke er matematiker.

Men min første og største oplevelse i gymnasietiden var mødet med litteraturens verden, formidlet af vore klasselærer, den nyligt udklækkede adjunkt, cand. mag. Aage Knudsen. Mødet blev for mig, der jo kom fra et ulitterært miljø, noget af et chok. Aage Knudsens fremtoningspræg var friskt og frejdigt. Han er en smuk mand med det fyldige sorte hår over brillerne, en rigtig litterattype, i reglen sportsklædt, for øvrigt selv uddannet af professor Vilhelm Andersen, som han da også inviterede ud for at holde foredrag for os. Han kunne levendegøre litteratur med et så henrevent engagement, at poesiers blå blomster formelig fyldte klasseværelset. Hidtil havde jeg nok læst bøger, mange bøger endda, ligesom regnestykker og salmevers, det var noget, man fordøjede på stribe, og det til skolen, det skulle læres udenad, det andet var morskabslæsning. I gymnasiet opdagede jeg, og nu er det godt nok en eftertænkning, lært af en anden litterat, professor Aage Henriksen, at litteratur er følelsesstrukturernes historie, og at man gradvist forvandles ved at erhverve sine egne egenskaber. Det var det, der skete i Aage Knudsens timer.

Når Aage Knudsen talte om J.P. Jacobsen, hans favoritemne, var hans stemmeføring glødende, lidenskabelig. Når en lærer er sådan, virker hans afsmitning hele livet. En mand, der kan tale sådan, er mærket af skæbnens vingesus, af livets realiteter. *Som syttenårig læste jeg Niels Lyhne, og dens længselssyge, kærlige pessimisme gjorde et overmægtigt indtryk på mig, jeg anede, at det ville tage år for mig at frigøre mig derfor*, står der i forordet til den monografi: *J.P. Jacobsen i hans digtning*, et digert værk på 320 sider, som Aage Knudsen udgav i 1950. Det fremgår udmiddelbart, at denne bog med sit betydelige noteapparat er udarbejdet som disputats. Var det tidsnød, økonomiske eller andre bekymringer, som stod i vejen for erhvervelsen af doktorititlen? Jeg ved det ikke, og vil heller ikke vide det.

Thorsten 32 '91

Kun et menneske, der har lært af livet, kan skrive så indfølelse om det ulyksalige forhold mellem J.P. Jacobsen og Anna Michelsen i Thisted, som det er gjort i denne bog.

Men tilbage står, at Aage Knudsen i mine gymnasieår åbnede mit sind for litteraturens verden, menneskehedens kulturelle arv, i dag vil jeg nok sige menneskehedens forpligtende arv. Jeg fik et indtryk, som aldrig har forladt mig, af at et menneskeliv altid er større, mere uhåndterligt og mere modsætningfyldt end mennesket selv og navnlig dets omgivelser vil indrømme. At undervisningen virkelig var avanceret fremgår af tilskrevne noter i min gamle lærebog i Dansk Litteratur - jo, jeg opbevarer den slags lærebøger.

Også en anden af mine lærere fra gymnasietiden fortjener at nævnes, nemlig den landskendte og for sin tid meget begejstrede lærebogsforfatter C. Christensen - det er ham med geografibøgerne, atlas m.v. - kaldet Chresefar. Han underviste i biologi, men docerede navnlig faget geologi på en aldeles fremragende måde. Jeg anede ikke, at der overhovedet fandtes et sådant fag. Men endnu står begreberne tria-, jura- og kridttiden levende i min erindring med kæmpeøgler og istider, alt ledsaget af skæmtsomme anekdoter. Og så fik vi klodens historie demonstreret med hundrevis af stenarter og forsteninger spredt i lokalet. Jeg blev så betaget af dette fag, at jeg satte min mor til at høre mig i geologibogen i sene aftentimer, og jeg tror såmænd også, at hun blev interesseret. Hvis jeg havde haft et større perspektiv, er det muligt, at jeg var fortsat ad dette spor og var blevet geolog, men, og nu kommer der en vis anklage mod den daværende undervisning, man fik faktisk alt stoffet fremlagt, som om man vidste alt, og det kun var et spørgsmål om at lære det, så man kunne aflevere det til eksamen. Jeg tænkte med sorg på, at man skulle have været arkæolog for 100 år siden, for nu da alt var udgravet, var der jo ikke mere at finde!

Realisme uden fantasi er døden. Fantasi uden realisme er det rene vrøvl. Det er et citat, jeg finder i mit arkiv. Desværre har jeg ikke skrevet, hvor jeg har det fra. Min gymnasietid tilfredsstillende i rigt mål både min fantasi og min realistiske sans.

I 18-20 års alderen er den menneskelige intelligens færdigudviklet. Det er i dag videnskab så god som nogen. Fundamentet er lagt. Jeg er uenig med Hans Scherfig, når han giver et helt anderledes billede af den "sorte skole". De var nu også ganske friske de folk fra Metropolitanskolen på Hans Scherfigs tid, for vi inviterede dem ud til en dyst i det nyligt introducerede

håndboldspil, og de massakrerede os 18-3. Jeg kan altså ikke gøre for, at jeg kan huske sådan noget.

1992 revisited.

Ingen har endnu fået mig til at sige, at *det var nu bedre i gamle dage*, når jeg f.eks. i min ret udstrakte foredragsvirksomhed er blevet stillet over for spørgsmålet om før og nu. Det vil heller ikke ske efter mit gensyn med Roskilde Katedralskole efter 67 års forløb. Hvis der ikke havde været mærkbare forandringer, ville min dom have været knusende. I alt biologisk liv er stilstand død. *At leve i tiden og ikke kende tiden* er i mit sprogbrug synden mod helligånden. Sentensen står forøvrigt på en sten i Tjele slotspark til minde om datidens store historiker, Arild Huitfeldt, der døde i 1609. Tjele har jeg besøgt adskillige gange for at genkalde mig mindet om Marie Grubbe. Jeg har mødt hende mange gange i mit lange liv som læge. Hun sad også i flere af de klasser, jeg besøgte forleden.

Mennesket er og forbliver til alle tider og i alle kulturelle forklædninger det samme. Det har mine studier i fortidig og nutidig historie forlængst overbevist mig om. Men de omgivelser, det miljø, mennesket lever i, forandres ustandselt for fordi mennesket, ene af alle dyrearter, kan overlade det skabte - at skabe er menneskets prærogativ - til kommende generationer. Og aldrig er den tekniske udvikling gået så hurtigt som just i dette århundrede.

Høj alder giver lange perspektiver. Personligt er jeg vokset op i det postfeudale samfund, hvor min far som højt betroet funktionær på en herregård rådede over en meget betydelig arbejdsstyrke, til dels bestående af fattigfolk boende i usle rønner. Da han i mit 11. år, i 1918, blev selvstændig bonde på en middelstor gård, rådede han over 3 karle og en betydelig husholdning. Den livsform eksisterer ikke længere i vort land. For en dreng fra et sådant miljø var det en ære at blive optaget i *den lærde skole* i Roskilde som den eneste fra landsbyen. Det opfattes ikke som nogen særlig ære i dag. I 1925 var vi 1300 studenter, i dag ligger tallet et sted mellem 20 - 30.000. Det skyldes, og nu nærmer jeg mig brugen af det store ord epos, at i vort århundrede er det økonomiske åg, trods stadig betydelige uligheder, takket være den tekniske udvikling kastet af den brede befolknings skuldre. Jeg håber sandelig, at historie- og samfundslærere får integreret deres elever stolthed over denne enestående udvikling. Det er et

godt land, vi lever i. Udviklingen har givet mulighed for en enestående frigørelse af den menneskelige ånd. Tal med eleverne om, hvorvidt vi udnytter denne mulighed!

Jeg skal ikke skjule, at jeg var lidt skuffet over, at jeg i timen med samfundskundskab - alle mine klasser var 2.g'ere - kun mødte Nyrup Rasmussen, Erling Olsen, Keynes og Fogh-Rasmussen, som om det var brikker fra den blå luft, som vi altså i dag spillede med. Min vurdering er nok uretfærdig, man har naturligvis talt om samfundsudviklingen i tidligere timer. Vel skal eleverne på dette stadium høre om nutidens heroer på den politiske scene, det har jeg selv plæderet for i talrige foredrag, men de 9/10 af undervisningen burde nok gå på de grundlæggende samfundsstrukturer og mulige ændringer i disse. Ellers får eleverne jo aldrig lært dette, og så risikerer vi, at de møder livet med indædt højre- eller venstrefanatisme, baseret på uvidenhed.

Man kan ikke, uden at det hævner sig hårdt, hugge forbindelsen over til den fortid, der åndeligt og nationalt har formet os som en helhed. Det enkelte menneske vil komme til at savne den tryghed i sindet og tillige den følelse af forpligtende ansvar, der udspringer af at føle sig som et led i slægternes kæde. *Forståelsen af fortiden er grundlaget for forståelsen af vor tid.* Så har jeg vist fået sagt, hvad jeg mener om den ting. Men selve klasseundervisningen forekom mig langt mere givende end min tids enkeltpræstationer.

Moderne matematik forstod jeg, som ventet, ikke meget af. Men det er nok en fordel, at man næppe i dag kan klare sig med min i foregående beskrevne udenadslæren. Man talte statistik og anvendte middelfejlberegning på den af alle nu forladte intelligenskvotient. Jeg havde hellere set den biologiske variationskurve levendegjort ved benyttelse af binominalformlen. Den burde hænge i ethvert klasseværelse - og iøvrigt i ethvert offentligt kontor, hos præster og psykologer, altså hos alle, der giver sig af med at råde og vejlede andre. Jeg har haft brug for den hver dag i mit lange lægeliv. Vel er mennesket det samme, men vi er stadig, genetisk betinget, meget forskellige.

Gennemgangen af Niels Kliim var god, jeg fik godt fat i den selvfornægtelse, der stadig rider det tænkende menneske som en mare. Jeg tror ikke, at de unge mennesker helt forstod de evige tankers gyldighed. Det gjorde jeg heller ikke på deres alder, jeg fik aldrig læst Niels Kliim til ende, den kedede

mig. Tidligere omtalte Aage Knudsen havde nok talt med lidt større lidenskab om de underjordiske træer, men vi opgav den ikke til eksamen.

Eleverne fra mit studenterhold 1925 sad i alle 2.g'ere, hvor jeg overværede undervisningen, Marie Grubbe og den kommende Napoleon inclusive, mennesket er og forbliver det samme. Det er naturligvis helt urimeligt at vurdere undervisningen på et så overfladisk grundlag, som jeg har. Derfor har jeg i høj grad taget min tilflugt til almene betragtninger. Jeg tror nok, at den nu praktiserede klasseundervisning udløser et større forståelsesniveau hos den enkelte. Men som bedømmelsesgrundlag vil jeg stadig gå ind for enkeltpræstation til eksamen. *For de sidste meter kør' jeg tandem med Sct. Peder* sang vi med Seedorfsk humor i de små haver ude i Lorry i min studentertid. I det kommende liv må du i markante situationer træffe dit personlige valg.

Selve skolebygningen med de lange, snorlige gange og de ens klasseværelser gav mig umiddelbart indtryk af et Kafkask univers. Husker du, min eventuelle samtidige, de uregelmæssigt kantede klasseværelser 11 og 12 på første sal i den gamle bygning med udkig til Domkirkepladsen? Til slut et lille memento til lærerne: Bliv aldrig robotter. I huskes for det, I var, 70 år efter. *To be or not to be*. Og så har jeg endda ikke omtalt vor klasselærer, den af alle elskede nyudklækkede kemiingeniør, adjunt Lund. Han var forud for sin tid, meget progressiv i sin undervisning, *lad os tale om det*. Hvordan mon han har haft det på lærerværelset?

Den nye gymnasiebestyrelse

af Ernst Verwohlt, amtsdirektør

Den nye gymnasiebestyrelse for Roskilde Katedralskole, der afløste det tidligere skoleråd, har nu fungeret godt et års tid, og selv om det nok er for tidligt at afsige en endelig dom over nytten af denne nyskabelse, har rektor dog bedt mig om til årsskriftet at fortælle lidt om, hvordan et nyvalgt bestyrelsesmedlem har oplevet det første år.

Ifølge den nye gymnasielov har gymnasiebestyrelsen følgende sammensætning:

- 1 repræsentant for amtsrådet
  - 1 repræsentant for kommunalbestyrelsen i optageområdet
  - 2 forældrerepræsentanter
  - 2 elevrepræsentanter
  - 1 repræsentant for skolens teknisk-administrative personale
  - 2 lærerrepræsentanter
  - 2 medlemmer udpeget af andre grupper efter lokalt behov
- Rektor er tilfornordnet bestyrelsen uden stemmeret.

Bestyrelsens opgaver kan kort beskrives således:

- overordnede fordeling af den af amtsrådet fastlagte budgetramme
- det maximale elevgal pr. klasse
- skolens fagudbud
- skolens ferieplan
- ordensregler
- samarbejde mellem skole og hjem
- sociale opgaver i tilknytning til skolen
- medvirken i byggesager.

På papiret kan opgaverne se ganske drabelige ud, men i virkelighedens verden er den formelle kompetence dog begrænset på mange måder. På alle de nævnte området sker behandlingen af sagerne således efter indstilling fra rektor, hvorfor det forekommer urimeligt, at rektor alene er tilfornordnet bestyrelsen, men ikke er egentligt medlem med stemmeret - et spørgsmål vi har drøftet i bestyrelsen, hvor vi dog er enige om, at en

ændring heraf formentlig alene vil kunne løses på landsplan. Det forekommer efter min opfattelse også mindre heldigt, at amtsrådet har besluttet, at det udpegede amtsrådsmedlem automatisk er født formand for bestyrelsen. I flere andre amter er der frit formandsvalg, hvilket meget ofte har givet til resultat, at en forældrerepræsentant eller en elev er valgt til formand.

Det var nok lidt nølende, at jeg i sin tid lod mig indvælge som lokalrepræsentant i bestyrelsen. Som gammel elev - 50 års studenterjubilar i år (sic!) - havde jeg dog en naturlig forkærlighed for skolen og en interesse i at opleve, hvordan skolen nu fungerer i forhold til min tid. Samtidig forekom det mig spændende efter 20 år som amtsdirektør at opleve, hvorledes for eksempel de snævre overordnede budgetrammer, som jeg gennem disse år havde medvirket til at udstikke, fungerede "på gulvet".

Det første års arbejde i gymnasiebestyrelsen er efter min opfattelse forløbet ganske tilfredsstillende, selv om den enkelte elev vel ikke har mærket så meget til bestyrelsens arbejde. Det har været en fornøjelse at opleve, hvordan rektor, lærere, forældrerepræsentanterne og ikke mindst elevrepræsentanterne har deltaget aktivt i drøftelserne, og hvordan vi hurtigt har fået anlagt en munter dialog og et godt socialt samvær, som løser op for mange problemer.

Jeg tror ikke, at man skal overvurdere den kompetence, der er tillagt de nye gymnasiebestyrelser. Papirkompetence kan ikke bruges til noget. Derfor er det vigtigt, at de nye bestemmelser - som oprindeligt ikke vakte udelt begejstring på lærersiden - bruges fornuftigt, hvis de ikke skal blive indholdsløse formsager. Jeg så helst, at bestyrelsen fungerede som en slags sparringspartner for rektor til en åben diskussion af skolens hverdag - herunder samarbejdet mellem skole og hjem - og at skolen ikke holdt bestyrelsen alt for fast på dens lovbestemte kompetence. Det har der heldigvis ikke været tilløb til i bestyrelsens første leveår, men det kræver lidt tid for de ude fra kommende bestyrelsesmedlemmer til at sætte sig ind i, hvordan skolen fungerer samt hvilke nye og akutte behov, der er på skolen inden for fx. undervisningsmiddelområdet, bygninger og efteruddannelse. En sådan viden er en absolut forudsætning for, at der sker en fornuftig prioritering ved budgetlægning inden for en stadig vigende budgetramme.

Den nye gymnasiebestyrelse er efter min mening kommet rimeligt godt fra start, og de kommende år vil så vise, om den formår at holde øjnene åbne mere for mulighederne end for begrænsningerne.

Skulptur og maleri til Roskilde Katedralskole

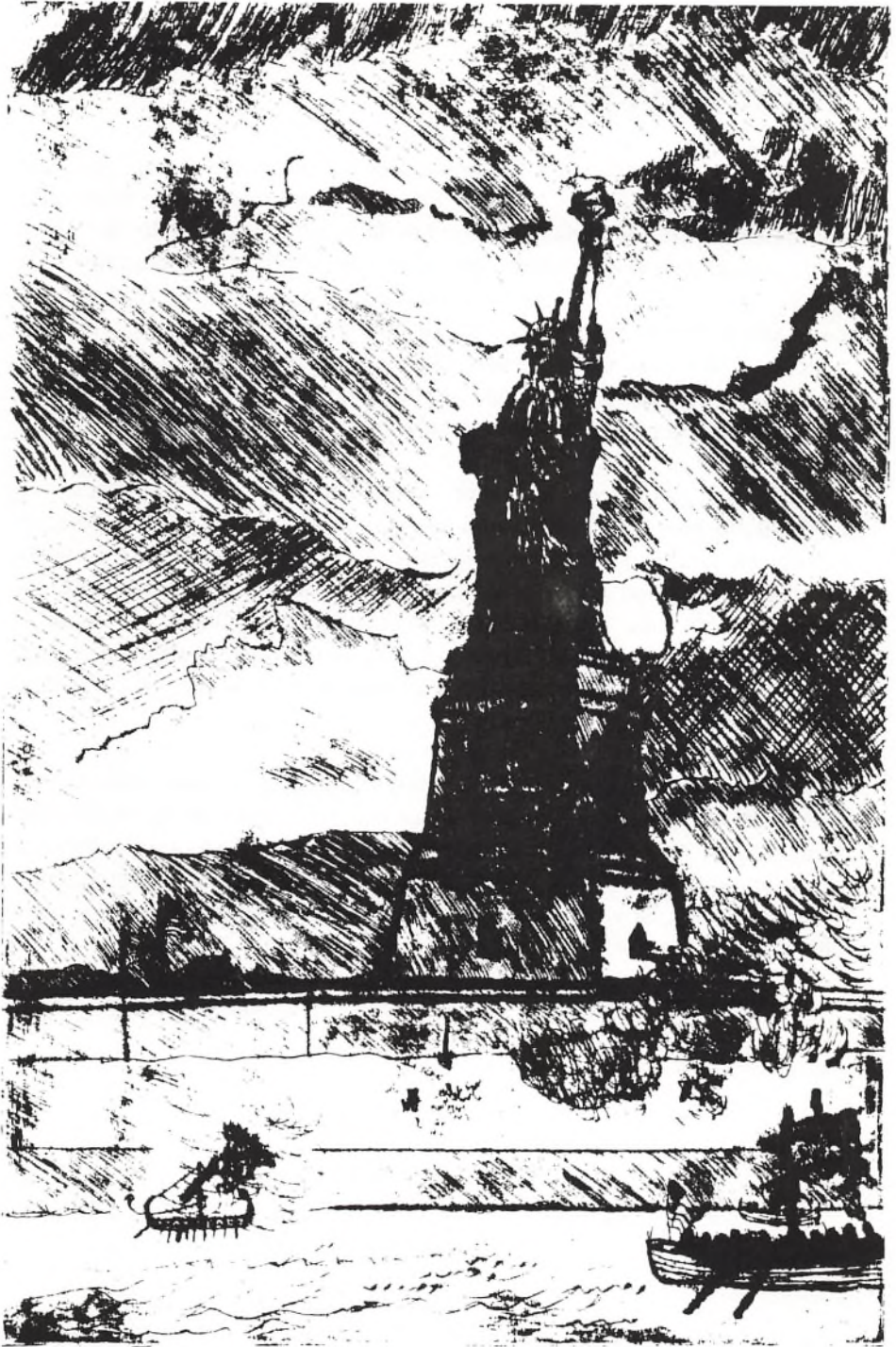
I skoleåret 1991-92 er det lykkedes for Roskilde Katedralskole at få deponeret to kunstværker på skolen. Fra Statens Kunstfond: en skulptur af Jørgen Haugen Sørensen, og fra Roskilde Amtskommune: et maleri af Olivia Holm-Møller.

Haugen Sørensens skulptur "Model" af gul travertin er placeret i vindfanget, som alle skal igennem for at komme til centralgarderoben, administrationen eller studievejledningen. Skulpturen tiltrækker med sine organiske former måske ikke umiddelbart den helt store opmærksomhed, men ved nærmere studier vil man kunne se, at det drejer sig om et meget interessant arbejde af Haugen Sørensen. Skulpturen består af 3 dele, som er sat sammen og derved danner en visuel enhed, der samtidig formidler flere kontraster: det bearbejdede mod det ubearbejdede, glathed - ruhed, det landskabelige - det figurlige, tilsammen en mængde elementer, der lægger op til en sanse- og associationskollision hos beskueren.

Olivia Holm-Møllers maleri tager i sit motiv udgangspunkt i solen og dens stråler, og det er i forbindelse med disse elementer Olivia Holm-Møllers interesse for former og farver kan aflæses. Motivet har sit udgangspunkt i virkeligheden, i naturen, men der er især i forbindelse med farven tale om en meget ekspressiv fortolkning af naturelementerne. Farvesammensætningen er dristig, det gul-grønne sollys mod en lyserød baggrund og en dyb grøn forgrund!

De to nævnte værker samt restaureringen og ophængningen af nogle af skolens egne værker har betydet, at skolens fællesområder er blevet mere inspirerende at færdes i - men der er stadig plads til mere, især noget stort, nutidigt og ungt!

Doris Høegh

Tur til Spyken

Spyken var oprindelig et øgenavn, som eleverne engang gav den daværende rektor ved "Lunds Privata Elementarskola", fordi han interesserede sig for psykologi, men havde svært ved at udtale det svære ord; nu hedder selve gymnasiet officielt således. Og den 6. september 1991 tog vi - RKS' lærere og øvrige personale - på genvisit til Spyken, idet svenskerne havde besøgt os i foråret. Vi kørte og sejlede og kørte og ankom til "Nordens Oxford", den stille universitetsby, det gamle danske bispesæde, der blev svenskhedens forpost i kulturkampen, men i dag er en kulturel brobygger: svensk, men med mange bånd til Danmark.

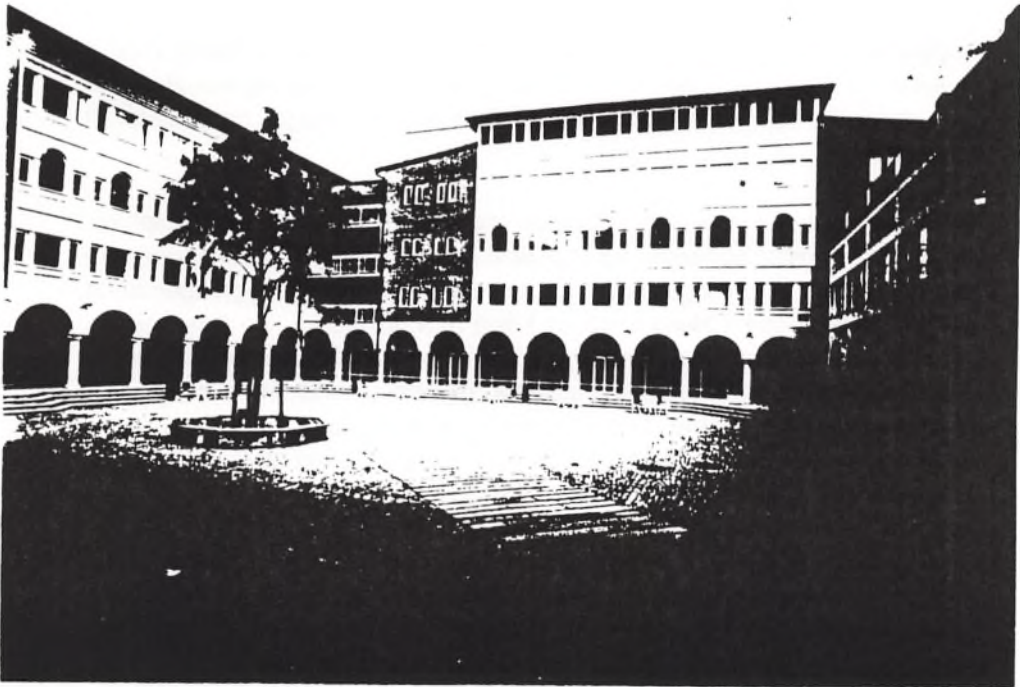
Spyken var imponerende; efter velkomst med gensynsglæde og morgenkaffe blev vi vist rundt i den nyrestaurede og udbyggede skole, en harmonisk blanding af gammel nordisk murstensarkitektur og romerske arkader omkring en smuk piazza: så smuk kan en skolegård være! Vi beundrede de fine klasselokaler; en musikafdeling med alt hvad et musikhjerte kan begære af udstyr og rum; et bibliotek, der havde mange bøger, god plads og mange penge til at købe nye bøger for; en flot festsal med orgel til, og meget andet godt.

Så overværede vi (lærerne) undervisning i forskellige klasser, efter fag og interesse. Atmosfære og metoder ligner nok hinanden i de to lande; men tekstanalyse, litteraturforståelse, kildelæsning og i det hele taget fordybelse i problemerne ser ud til at prioriteres højere hos os. Den gennemgående erfaring var nok, at vi følte os godt tilfredse med det danske system - selv efter de nye reformer.

Vi havde mange udbytterige og hyggelige samtaler med vore svenske kolleger, og om eftermiddagen havde de arrangeret besøg på forskellige universitetsinstitutter; naturvidenskaberne kunne besøge fysik- og kemifdelingene, og for humanisterne var der lejlighed til at besøge fonetisk institut og høre alverdens mærkelige sproglyde på et avanceret apparatur.

En varm tak til vore svenske værter for en usædvanlig, men herlig firmaskovtur.

Rolf Hesse

Elevudstilling i Husarstalden

En ekskursion for 3bkm til udstillingerne "Mikael Thejll: Installation" og "Lennart Larsen: Maleri og objekter" (Museet for Samtidskunst) medførte, at ovennævnte billedkunsthold fik et tilbud om selv at fungere som udstillere i Husarstalden.

Et sådant tilbud får man selvsagt ikke hver dag, hvorfor vi straks sammen med eleverne gik i gang med at udtænke tema, proces og den endelige realisering. Udstillingen skulle dels indgå som en naturlig forlængelse af de øvrige forløb, holdet havde været igennem, og dels inddrage andre områder fra pensakravene.

Temaet blev "Installationer og skulpturer tilpasset de enkelte rum i Husarstalden". Rent farvemæssigt skulle udstillingsgenstandene koncentrere sig om kold - varm kontraster.

Opgaven viste sig at være temmelig omfattende, især for 9 elever med 4 lektioner 2 gange om ugen i ca. 1 ½ mdr., hvorfor 3c påtog sig arbejdet med at udfylde de tomme vægge. Klassen fremstillede collager og plakater til dette formål.

Mellemliveau-eleverne koncentrerede sig om installationer og skulpturer fremstillet af gips, hønsenet og kapselaffald fra Carlsberg. De mindre dele blev fremstillet i formningslokalet, de større dele og sammenbygningen af de mindre dele foregik i Husarstaldens kolde rum (lokalerne kan ikke varmes op, og der er ingen rindende vand på stedet). Ud af dette tilsyneladende kaos med transport af underlige objekter, gipsstøv, metalnetvirvar og evige ture for at hente vand hos naboen, fremvoksede alligevel en serie skulpturer/installationer, der stod færdige på ferniseringsdagen, som var samtidig med skolens juleafslutning i Roskilde Domkirke.

Man kan næppe sige, at udstillingen blev den store publikumssucces, selvom eleverne som et led i hele udstillingsprocessen havde fremstillet plakater og sendt indbydelser ud. Betragtet som undervisningsforløb var ideen derimod udmærket, dels på grund af elevernes positive deltagelse og

dermed høje aktivitetsniveau, og dels på grund af den opbakning vi fik fra Lennart Larsen (informationsmedarbejder på Museet for Samtidskunst). Lennart Larsen påtog sig endvidere den opgave, at evaluere den færdige udstilling med eleverne, hvilket viste sig at være en glimrende ide, eftersom der var mange af hans udsagn og betragtninger, der kunne bruges i forbindelse med holdets videre arbejde i faget billedkunst. - Så til trods for kulde og kaos er der perspektiver i Husarstalden!

Jannie Dam
(lærerkandidat, RKS efterår 1991)

Doris Høegh

Skolekomedie

Dette års "skolekomedie" blev musical'en Cabaret efter Christopher Isherwoods roman "Goodbye to Berlin" fra 1939. Den mest berømte version er nok filmversionen med Liza Minelli i rollen som Sally Bowles. Det var fra starten tanken netop ikke at bruge filmforlægget men teaterstykket, som blev opført i 60'erne på Broadway.

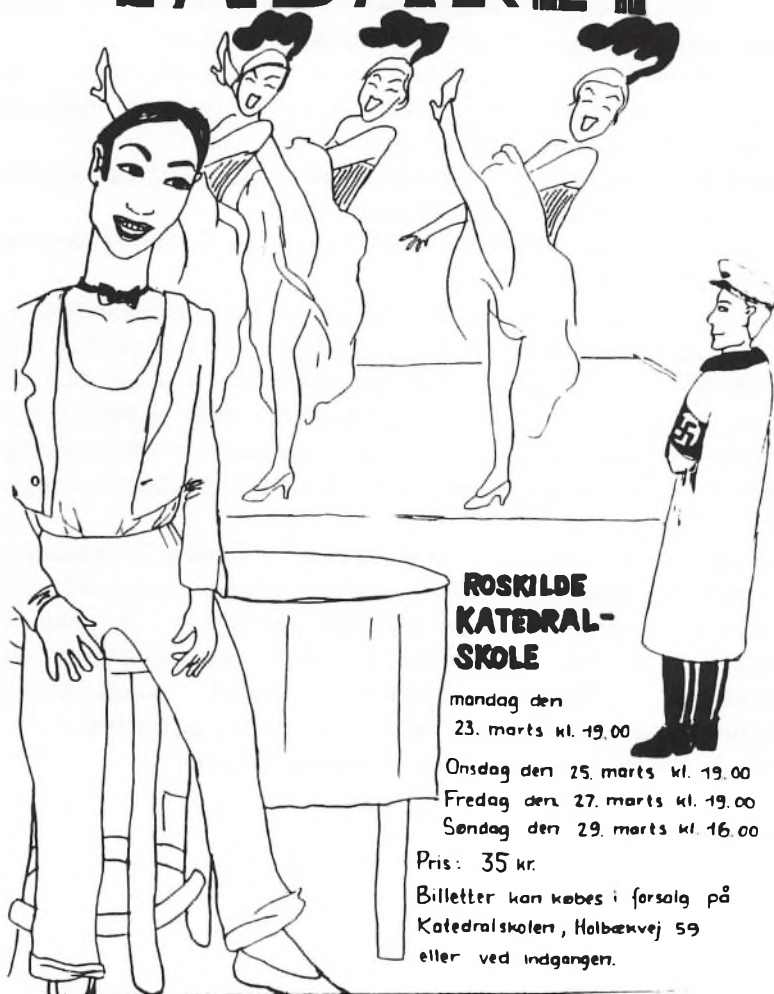
Men hvorfor i det hele taget et teaterstykke som Cabaret? Det var der nok to grunde til: For det første var jeg meget tiltrukket af stykkets intensitet, denne blanding af en dybt alvorlig og evigt aktuel problemstilling og en til tider næsten vrængende populærmusik. For det andet var det så oplagt at gøre brug af vores meget velspillende orkester, som her kunne sættes på en virkelig stor opgave. Det var en stor udfordring at skulle fungere som orkesterakkompagnement til sangere og skuespillere som i de fleste tilfælde ikke kunne synge direkte i mikrofon.

Det var også klart, at vi havde mange talentfulde elever som kunne løfte den vanskelige opgave både som skuespillere/sangere og som kor og dansere. Hele to hold i billedkunst valgte som eksamensprojekt at lave scenografi og kostumer til Cabaret, kolleger fra musik og idræt og ikke mindst vores helt uvurderlige pedeller sluttede op om arbejdet.

Det er naturligvis klart, at når man starter prøvearbejdet den 9. januar og har premiere den 23. marts, så går alle involverede ind i en intens, krævende og meget spændende periode. Vil det lykkes? Kan vi bringe stykkets budskab videre til et publikum? Det er utroligt spændende at følge elevernes udvikling og transformation i denne proces. Pludselig ser vi Fraülein Schneider og Hr Schultz i et glimt, som siger os, at det godt kan lykkes, måske... og under de første mange orkesterprøver lyder orkesteret, som om det aldrig før har set en node... ved kostumepøverne kan man ikke forestille sig, at de kan nå det... scenefolkenes famlende forsøg på at finde ud af, hvad det hele går ud på... og lydmandens fortvivlede ansigt, når man absolut ikke kan høre noget som helst længst nede i salen.

De sidste udmattende weekend-prøver - det er helt umuligt at sove om natten - der er ingen grænser for, hvad der kan gå galt og der kommer i hvert fald helt sikkert ingen for at se det..... og så står de der pludselig allesammen, lyset blænder op, orkesteret begynder, trylleriet er i gang... Jo

CABARET

ROSKILDE KATEDRAL- SKOLE

mandag den
23. marts kl. 19.00

Onsdag den 25. marts kl. 19.00

Fredag den 27. marts kl. 19.00

Søndag den 29. marts kl. 16.00

Pris: 35 kr.

Billetter kan købes i forsalg på
Katedralskolen, Halbækvej 59
eller ved indgangen.

Jo det blev til Cabaret, for os selv en uforglemmelig tid og fire dejlige
forestillinger - auf wiedersehen - a bientôt!

Karen Laugesen

Frivillig idræt

I forbindelse med den obligatoriske idrætsundervisning har elever i 2.g været på en heldags orienteringsekskursion til Boserup.

Årets arrangement bestod dels i et opgave-løb, dels i et rigtigt orienteringsløb. Løbet blev afsluttet ned ved fjorden, hvor man dels kunne nyde madpakken, dels nyde udsigten over Ringøen.

I løbet af skoleåret er der blevet tilbudt frivillig idræt i disciplinerne fodbold, volleyball, basketball, håndbold og badminton.

Internt på skolen er der afviklet turneringer i badminton, volleyball, basketball, hockey og fodbold.

Eksternt har RKS deltaget i et fodboldstævne med amtets øvrige gymnasier samt i landsdækkende turneringer i basketball, volleyball, håndbold og badminton. I basketball og volleyball spiller man i puljer efter klassetrin, mens man i fodbold, håndbold og badminton stiller skolehold. Det blev til enkelte førstepladser og en hel del andenpladser i turneringerne, og det skal fremhæves, at 3.g-drenge gik til kvartfinalerne i basketballturneringen.

Fredag den 20/9 blev årets idrætsdag afviklet. Trods et lidt 'nusset' vejr fik vi en dag med meget stor aktivitet. Efter den fælles udendørs opvarmning deltog alle elever i hver to selvvalgte discipliner. Traditionen tro rakte tilbudene fra helt traditionelle til mere eksperimentelle discipliner: Basketball, motionsløb, aerobics, volleyball, bordtennis, fodbold, orienteringsløb, drama, petanque, cykelorientering og hip-hop.

Årets to nye aktiviteter var cykelorientering og hip-hop.

Annette Madsen

Kemien på Roskilde Katedralskole

Kemikerne på RKS har i den senere tid gjort sig mere og mere bemærkede.

Succesen fra Rektor-indsættelsen blev i år fulgt op og udbygget ved årets forårskoncert, hvor det blev demonstreret, at kemi i høj grad også er et kreativt og festligt fag.

Også udadtil kan vi gøre os gældende: Efter 3 udvælgelsesrunder i Den danske Kemiolympiade, hvor alle landets gymnasier deltog, kvalificerede Thor Asmund, 3.y, sig til en finaleplads.

I juli skal Thor sammen med 3 andre danske gymnasieelever forsvare de danske farver ved den 24. internationale Kemiolympiade i Pittsburgh, USA.

Godt klaret, Thor, og held og lykke.

Marianne Friis.

ROSKILDENSERSAMFUNDETS REJSELEGAT

Dette nye legat, som er på indtil 10.000 kr., kunne for første gang søges af 3. g-elever i skoleåret 90/91. Det er en betingelse for tildeling, at ansøgere forelægger en beskrivelse af formålet. Det vil typisk være en studierejse til udlandet i året efter studentereksamen i tilknytning til uddannelsesønsker. Legatet vil kunne bruges til hel eller delvis dækning af rejse-, studie- og opholdsudgifter. Det forventes, at man efterfølgende afleverer en kort rapport om rejse og udbytte.

Ansøgning, der ikke kræver en særlig blanket, afleveres på skolens kontor senest 1. maj det år, hvor man afslutter studentereksamen.

Vedtægter for Roskildenser-Samfundets Rejselegat er aftrykt herunder:

Studie- og uddannelsesfonden består af en legatafdeling og en udlånsafdeling.

Legatafdelingen har en kapital, der udgør kr. 200.000,00 ved afdelingens oprettelse. På en ordinær generalforsamling kan ved bestyrelsens forslag overføres yderligere kapital til legatafdelingen. Legatfonden skal for minimum $\frac{3}{4}$ af kapitalen være anbragt i stats- eller kreditforeningsobligationer. Øvrig kapital kan placeres i garanterede pantebreve eller andre værdipapirer efter forvaltningsinstituttets indstilling til bestyrelsen.

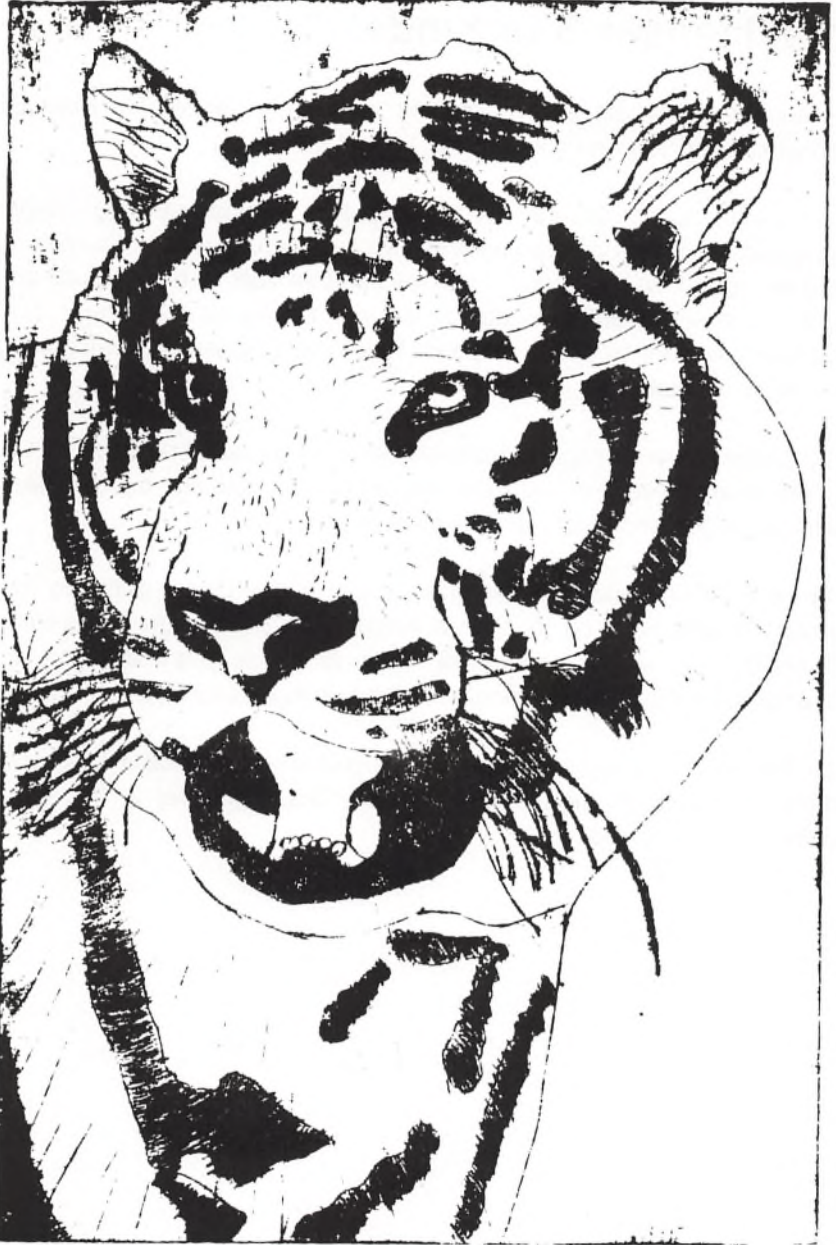
Indstilling foretages af skolens rektor efter forhandling med de af skolens lærere, der er medlemmer af Roskildenser-Samfundet.

Legater tildeles endeligt af bestyrelsen og vil sædvanligvis være at uddele ved skolens translokation eller i forbindelse med generalforsamlingen og års- og jubilærfesten.

Bestyrelsen bemyndiges til af overskydende afkast at yde særlige midler til skolen i overensstemmelse med vedtægternes § 1.

Legaterne betegnes som Roskildenser-Samfundets studie/rejselegat.

Kurt Zimmermann

Roskildenser-Samfundet

Roskildenser-Samfundet er en forening af elever, udgået fra Roskilde Katedralskole. Foreningen blev stiftet d. 28. oktober 1916.

Det er foreningens formål at vedligeholde forbindelsen og styrke sammenholdet mellem gamle elever fra skolen. Herudover har Samfundet en studie- og uddannelsesfond, hvor medlemmer kan få billige studielån. Desuden uddeler foreningen legater, fx ved dimittendfesten, hvor bl.a. rejselegatet på indtil 10.000 kr uddeles. Rejselegatet gives efter ansøgning til en eller to dimittender.

For de gamle elever arrangerer Roskildenser-Samfundet fester efter 10, 25, 40 ... års forløb. Dette sker ved Roskildenser-Samfundets års- og jubilarfest, som afholdes den anden lørdag i juni hvert år.

De første to år efter studentereksamen er alle gamle elever gratis og helt automatisk medlemmer og får tilsendt foreningens publikation Roars-Kilde hvert år. Derefter er kontingentet 30 kr. pr. år for de yngre årgange, og senere 60 kr. pr. år. Livsvarigt medlemsskab kan tegnes for 500 kr.

Lektor Marianne Kelstrup er medlem af bestyrelsen og advokat J.J. Skou er formand. Sekretær er Inga Svarre Nielsen, Sct. Agnesvej 2, 19, 4000 Roskilde, tlf. 42 35 04 30.

Roskilde Katedralskoles Venner

- til daglig kaldt VENNERNE - er en støtteforening, der består af nuværende og tidligere elever, disses pårørende, ansatte på skolen, samt andre, der interesserer sig for skolen.

Foreningens formål er at yde skolen støtte på områder, hvor det offentlige ikke yder hjælp eller hjælp nok. I de 40 år, foreningen har eksisteret, er det blevet til ganske meget: filmapparat, musikinstrumenter, fotoudstyr til elevernes hobbyvirksomhed, en videoptager og meget andet. Af mere faste årlige punkter kan nævnes støtte til ekskursioner, til lejrskoler, legater og ikke mindst blomsterudsmykningen af skolen i forbindelse med afslutningsfesten i juni.

I de senere år er foreningen mere og mere gået ind i at yde støtte til enkeltelever på skolen i forbindelse med de studierejser, som alle 2.g-klasser får tilbud om at komme med på . Tanker er, at ingen skal være nødt til at blive hjemme af økonomiske grunde.

Kontingentet er mindst 50 kr pr. år. Der kan tegnes livsvarigt medlemsskab af foreningen for 300 kr én gang for alle. Indmeldelse foregår ved henvendelse til sekretæren, skolesekretær Gudrun Abildgaard, eller formanden, rektor Kurt Zimmermann.

ROSKILDE AMT
Roskilde Katedralskole